

Druhý ročník, šestadvacáté číslo, datum v cudnosti stvořené, cena – dva kapesníčky na zachycení
Spolupracovali: Šest studentek střední zdravotnické školy

Rozhovor s Jiřím Kačurem, ututlaným lolitkofilem

Co vy a sladká nevinnost? Jak jste na tom?

Ale od vás, právě od vás to rád slyším. Sladká nevinnosti, cha, cha. Nu ale nebudu vás tady propírat. Nu, asi vás zklamou, i když chápu, že někoho může naprosto fatálně přitahovat nezkušené a panenské mládí, ale pro mne to vážně nemá žádný půvab. Upřednostňuji spíše zkušenější ženy, ale nepopírám, že se právě nevyžívám v nějakých stařenách. Ještě bych snad rád poznamenal, že každý rozumný muž by měl mít na paměti, než se pustí do nějakých dobrodružství, jednu maximu z Nietzschova Zarathustry – ŽENA JE HÁDANKOU. JEJÍ ROZLUŠTĚNÍ SLOVE TĚHOTENSVÍ.

Měl jste někdy v hledáčku šestnáctiletou a potajmu mlátil hlavou o topení, aby to nevyšlo najevo?

Ale jistěže, ale to jsem byl velmi mlád a vyhledával jsem si dívky odpovídajícího věku. Bohužel pouze vyhledával, neboť jsem byl naprosto neschopen nějakou polapit. Takže jsem opravdu obrazně řečeno mlátil hlavou o topení, protože to zkrátka nikdy nevyšlo a pokud ano, skončilo to naprostým fiaskem.

Proč se každá lolitka musí nutně změnit v rozbředlou brécu s padesátkou na krku?

Takový je zkrátka již běh věcí a je v tom jistá úsměvná zlomyslnost a pragmatičnost matky přírody, kterou si nejsem schopen představit jinak než nějakou vyžilou šerednou kuplířku a zde v oblasti pohlavna máme my lidé alespoň nějak možnost střetnout záludnosti biologična a pochopitelně, že málokterá bývalá Lolitka je schopna unést onu metamorfózu s nadhledem a proto potkáváme na ulicích tolik šíleně zmalovaných ochechulí.

A nebyla předchozí otázka neuctivá vůči oněm brécám? A vadí vám to?

Ale vůbec ne, především už jenom proto, že ze mne se žádná taková bréca nemůže stát, tedy pokud bych se snad ještě na stará kolena nerozhodl pro nějakou hormonální proměnu. Moje vyhlídky směřují spíše do jiných proměn a pochopitelně se ze mne může časem stát nějaké odpudivé monstrum. Předchozí otázka byla naprosto v pořádku a z přírodovědeckého hlediska naopak velmi podnětná a zajímavá.

SÁDROVÉHO TRPASLÍKA. ACH, KDYBY JEJÍ MILÍ JENOM TUŠILI, CO SE SKRÝVÁ POD SÁDROVOU ŠKRABOŠKOU TOHO ZAHRADNÍ KÝČE, JISTĚ BY TU SOŠKU V OKAMŽENÍ ROZTLUKLI TÍM NEJTĚŽŠÍM KLAĐIVEM NA TISÍCE KOUSKŮ, ALE ANI TO BY NEZABRÁNILO TOMU, ABY Z KAŽDÉHO Z NICH NEVYZAŘOVALA MOJE NEZNIČITELNÁ TOUHA SKUTEČNĚ ZAMILOVANÉHO SKUTEČNÉHO TRPASLÍKA, JEHOŽ ŽIVOT JE NENAPRAVITELNĚ ZNIČEN ČETBOU TOHO PROKLATÉHO NABOKOVA, PRO NĚHOŽ OVŠEM BYLÁ CELÁ JEHO LOLITA POUHOU GENIÁLNÍ LITERÁRNÍ HŘÍČKOU, V NÍŽ JE PEDOFILNO POUHOU ZÁSTĚRKOU PRO ZVRHLÉ LITERÁRNÍ KOUSKY A DO SEBE ZAVÍJEJÍCÍ SE HROU SE SLOVY A VŠEMOŽNÝMI LITERÁRNÍMI ODKAZY. TEN STARÝ TAŠKÁŘ NABOKOV MI ZPÍSKAL PĚKNOU POLÍZANICI....

Poznámka k tomuto vydání časopisu AK-29

Rozhodli jsme se nechat skutečně stvořit časopis někým jiným a nám neznámým. Oslovili jsme tedy střední zdravotnickou školu se sídlem v Nuslích.

Chtěli jsme získat pět slečen, dá-li se tak říci, pět lolitek, které by téma pojaly po svém. Naše snaha se nesetkala u vedení školy s nadšením, ale ani s odmítnutím. Po čase jsme dosáhli svého. Sehnali jsme dokonce šest ochotných a krásných slečen, které se rozhodly zaplnit náš, jinak kulturní, časopis svými trápeničky a láskami. Čtěte pozorně, za několik let na těchto holkách bude možná v nemocnici nebo u zubaře záviset váš život. Příjemné čtení

Polib mě vášnivě mezi mé pevné zadní polokoule, projed' mi jejich údolím svým mrštným jazykem a neopomeň se zastavit u řitního otvoru. Tam se zastav, roztáhni mi svými žilnatými rukama tu díru a zajed' mi tam nasliněným prstem a připrav si ji, abys mne mohl zezadu pěkně omrdat, vystavím ti svůj zadek, prohnu se jako luk a ty mi omrdaš tu moji prdel k úplnému vyvrcholení, polib mě zepředu, polib mne na moji zvlhlou kundičku, nesar se s tím, lízej, lízej to moje rozchlípené lízátko a potom mě svaž, pořádně....

Od tohoto článku se redakce distancuje

Knižní učení- aneb o podivných zkušenostech studentky Amandy Ross z brigády v jednom nejmenovaném pražském antikvariátu podané ve formě jejího rozhovoru se svými nejlepšími kamarádkami Dianou Kaufmann a Silvii Winter, který proběhl jednoho slunného podzimního dne na jedné z laviček v parku na Karlově náměstí, přičemž byly pozorovány chorobně žlutým okem jednookého exhibicionisty usazeného na protější lavičce a zároveň došlo v nedaleké křovině ke kopulaci dvou zavšivených potulných psisek...

Hele holky, pravila Amanda svým poněkud pištivým hlasem, ke svým kamarádkám Dianě a Silvii, kterým se samým vzrušením chvěla jejich poprsí neomylně přitahující slizký pohled nedalého nažloutlého oka, ten chlap v tom antíku, kde jsem především nastoupila na brigádu je vážně nějaké divnej, fakt jo holky. Diana k tomu pouze poznamenala - a co bys čekala od padesátiletého chlapa s těma svýma kozama? - Amanda se ohradila - no zrovna ty mi budeš něco povídat o kozách, jen se někdy podívej do zrcadla a potom někoho poučuj. Sylvie je přerušila - nechte toho holky, takhle se nikdy nedozvíme, co se tam Amandě přihodilo. Tak co, ojel tě a bylo to zajímavý? Já jsem slyšela, že to s těmi staršími chlápky není vůbec špatný. Amanda se trochu uchichtla a odpověděla, že ojel a že to bylo dobrý, ale že ji zkrátka šukal do zadku. Holky to vám bylo úžasný jako kráva.

Definičkováni problematiky

Ahoj kámočky, vítankuju vás v tomhle časopisu. Děsně mě rajcuje, když se po mě ohlídnou starší chlap. Hele věřily byste mi, kdybych tvrdila, že jsem si s jedním začala? Nevěřte na pohádky, mně taky vyprávěli, že v tom má být láska. Ale láska, holky, láska je jenom takový filmový muckání. To si nezažijete. Nejde to. Ne nadarmo mám na fejsu kolonku nejoblíbenější zacpanou slovy orál a anál. Není v tom žádná láska. Holky fakt neblbněte. Láska je mrtvá, scipla s Bohem, což je teda úplně logický, no ne? A že scipl Bůh, to už tady říkal Nýčovej, jak mu jedni říkají a na toho dá každéj zapšklej intoš. Teda jako ne každéj, zas nebud'me naivní, ale v úctě si ho držej jak nějakýho předraženýho koně. Výstavní herku, víme?

Tak nám jedni intoši z antikvariátu nabídli, abychom jim sepsaly časopis. Jedno číslo. Ten hlavní, ten co to jako začal, Kačur se jmenuje, ten mě přitom sjížděl ale tak oplzlym pohledem, že jsem se z toho jako skoro udělala. Víme jak to myslím, že. Schválně jsem si na další schůzku vzala fakt upnutý tílko, pod něj nic, sukýnku, že jako kratší než kalhotky. Mohla to být jízda, kdyby ovšem neposlali na schůzku namísto Kačura nějakýho Chába. No holky, děš, hrůza. Přišel, ani se na mě nekouk, a že hned jaký máme koncepty. To jako co? Že prej o čem že budeme psát. Co chceme sdělit světu. No hovno příteli, to vy jste ti, co chtěj, my dáváme. Když uznáme za vhodný. Čerstvá krev. Mladoučká. Právě přírodou dopiplaná do naprostý dokonalosti. Tak jaký sakra koncepty? Byl divnej, začal do mě hustit shora zdola co je myšlenkou časopisu, jak umanutej, a já pro něj byla uplnej vzduch. Šerموval nějakýma papírama, grafama, propiskou tak zuřivě, že se mi celej rozmazal. Vole nějaký rozjetý ne? Prej pokladník. Ty co děláš s číslyma to holt neumíš dělat s holkama, to je jako fakt. Na ničem jsme se nedohodli, tak jsem si tam u nich udělala aspoň photo na fejs, jako abych jí měla, víme?

Filmový minisukň

Říkejte mi Kamil. Ano, mám krizi identity. Je dost pitomé, že u žen se to nedá řešit operativním zásahem. Mám krizi identity, Trápí mě vlastní sebeurčení. Jsem totiž žena. Notabene žena v rozpuku. Což je ohavná skutečnost. Jako by se ve mně probouzela nějaká zrůdná podmorská bestie, která nejde udusit, nejde zastavit. Pučej mi prsa. Ale ne sousedi, ti mi nepučej nic. Prsa mi rostou. sousedi ať si dál pučej po svým a pro sebe.

Mám krizi identity a nadšená z toho nejsem. Chlap má krizi identity a dá se mu to uříznout, dá se s tím něco dělat. Ale ženská? Kde by doktoři kdy vzali topořivý tělíska? Oni je v drogérii prostě neprodávaj. Tak leda mejdlo, ale to nic nevyřeší. Ale ano, smrdět jako chlap dokážu. Prostě se nemeju.

Mojí krizi identity řeší celá škola. Jsem prostě jedinej chlap na škole. Ti dva eunušský kantory, co se nám tu pisklaj po škole, ty nejde za chlapy vůbec považovat. Vždyť je to samej homosexuální šmejď. Nenávidím homosexuály. Jsou, jak bych to řekla, jsou mi prostě odporní. Jak můžou, no, ani nemyslet.

Já jsem chlap, jsem. I holky se mi líběj, proto jsem také šla na zdrávkou, o kluka tam nezakopneš. Emancipace je fajn, ale chlapi na ní serou, proto je zdrávka plná budoucích zdravotních sester, ale na bratra narazíš vzácně. Na dobrovolnýho bratra, samozřejmě.

Mám krizi identity. Jasně, kdo jí nemá. Ale mě se líbej holky a proto jsem chlap. Prej blbej náhled na svět, říkala Alča, nejsem chlap, ale lesba. No ta jí po tý držce chytla, jakožto chlap ženský nebiju, ale tohle si zasloužilo potlesk o její hubu. O tom žádná, o tom jako fakt žádná. Jako s lesbama se bavít o tom, že jsem lesba. Kurva vedle, tohle téma.

Já mít koule, každý ráno se za ně chytím a zařvu si - jo, senza bejt bejkem, senza poznat novej den s další náloží nadřezanejch kund.

Lolita se řekne německy das kind kund, jak pravila naše němčinářka. Je to docela prase ženská, ale já bych ji neodmítala. Mám totiž, pokud jste přeslechli, krizi identity. A ta se nedá přechodit. To není nějaký směšný kejchání. Kejchání je totiž pro holky. Chlapi řešej zásadně těžkotonážní problematiku. Jako třeba kam s ním, když tam kurva furt není.

Holky mě berou, jasně, maj ze mě prdel, ale co, jsou to jen pitomý žáby, co od nich chtějí jinýho než pitomý chichotání.

Pučej mi prsa. Každéj měsíc menstruuju. A přitom bych mnohem radši řešila nevhodnou erekci při zkoušení nebo poluci. Já nechci odpanit, já chci nějakou odpanit. Tak mi jí tam už, sakra...

Básnička pro řadérka

Na rohu ulice vztyčeně stála
mé malé postavě tiše se smála
jenom se neusmívej, má drahá lolito
jsem zpustlý, bez peněz, chudý jak jelíto.

Přesto se smála dál, řekla mi jemně
nechceš si na chvíli jít lehnout ke mně?
Je mi jen jedenáct, přesto se poroučím
to, že mi nestojí raději zamlčím

V posteli nakonec trochu se lekla
mé zvadlé parády, přesto se svlékla
tohle ti chlapečku připišu na účet
dokonce dneska mi můžeš i poroučet

Tabletu Viagry jsem do sebe kopnul
čurák mi nahoru zběsile stoupnul
když jsem však pořádně zaostřil očička
místo koz kolečka, na kundě hvězdička

Tak jsem tam postával s čurákem v pozoru
oněměn sledoval tuhleto cenzuru.

Zprávy z jiné společnosti

* Dle nezvratných důkazů byla Madlen Albrightová někdy lolitkou.

* Dle jiných, ale stejně nezvratných důkazů, byl i Jiří Kačur kdysi lolitka. Což nepřekvapí, ale pro úplnost informací je nutno tyto důkazy stále dokola připomínat.

* Dvě lolitky se v pátek, 13. března, servaly v obchodě o poslední banán. Zarážející je, že obě lolitky jsou na banány alergické a obě ve shodě tvrdily, že je chtěly koupit svým churavým babičkám. Důkladnějším vyšetřováním se ovšem došlo ke zjištění, že jedna lolitka měla babičku sídlící na Slovensku a druhá měla babičku již tři roky mrtvou. Nač jim tedy měl banán sloužit, nechť vám vyloží vaše fantazie... vy prasata!!

* Osmiletá Růžena napadla svou třídní učitelku s nožem v ruce po výuce přírodovědy, kde jí bylo oznámeno, že se změní na ženu. Jako vysvětlení Růžena udala, že jí nikdo žádné rů škrtat nebude.

* Pedofilní asociace asociovala v uranových dolech vzpouru a dál si podražacky kutala uran.

* Délka tohoto řádku je přesnou délkou mezi řití a vagínou. Což je fakt.

* Délka tohoto řádku vyjadřuje lolití délkou.

* Rozdíl je patrný.

* Redakce nemá s pedofily nic společného a na vnitřním plénu tuto skupinu odsoudila pro vnitřní hluboký odpor. Redakce má ráda dostatek prostoru pro své vviadřování. Stísněný prostor je jí nepřijemný.

Dětské okénko

Před Bohem jsme si všichni rovni. Ale ano, i ty Lojziku s tou svojí křivicí. I ty's roven všem ostatním. Jen se rozhlédni. Slunce svítí, ptactvo propěvuje, kolem se prohání samé krásné ženské. Ale jasně, křivice je dost nepřijemná, usínáš ne v posteli, ale přehozen přes její pelest, jinak bys bolestí neusnul. Ale ano, žádná tě nechce, protože jsi vlastně mrzáček, který jen pobírá dávku. Jistě, kuřák nejsi, nemáš na to. Ani sandále nenosíš, protože by sis o ně, ve své směšné belhavosti, zlámal nohy. Ale rozhlédni se, zkus to znovu. Kolem projelo auto s rozesmátými lidmi, viděls těch peněz, co se jim lesklo mezi tím štěstím? Táhle si nějaký nymand zařídil přepychové vilku. A hele, dítě si odělo na koloběžce kolínko a celá ves se seběhla, aby mu vyfoukalo hubami bolístku. Kolikrát ty sis rozbil hubu a akorát ti vynadali? Lojziku, před Bohem jsme si všichni rovni, ale dojde ti to až po smrti, teď nechápeš, teď se máš domarastit na molu, kde se Bohu teprve předvádíš. No jen pořádně kulhej, to je tvé štěstí, Lojziku mrzáku.

Hudební prozření aneb co v rádiu neuslyšíte i kdybyste se na uši stavěli

Ostatní holky mě za to dost nemaj rády, ale já musím opravdu říct, že Lady Gaga je prostě dobrá. Slyším ze všech stran, že je to jenom zpěvačka, která neumí spívat, ale umí jenom šokovat. No jako je pravda, že ty její klipy, co je má na Youtube jsou někdy opravdu šokující. Takhle by se přece normální člověk neoblík, že jo. Na hlavu konvici na kafe, no jeden by z toho spadl pod stůl smíchy. Ve škole se setkávám jenom se samým WTF, ale já na ně z vysoka kašlu. Mně se ta hudba prostě líbí. Hudba je totiž fakt dobrá. Ta není jako film, to člověk jenom sedí a kouká, jak se tam někdo líbá a přitom by se vlastně sám chtěl líbat. Ne nějaké sprostárny, ale najít tu životní lásku, která ve filmech většinou je. Oni jak míchaj teďka klučičí a holčičí věci, to se mi moc nelíbí. V každém filmu musí být hodně krve, ale taky hodně lásky. Aby si na svý přišli kluci i holky. Kluci prozívaj lásku a holky zase střilení. Někdy si říkám, že ten svět rozdělili fakt hodně. Červená a modrá u umyvadla. Klučičí a holčičí záchody. V Anglii se jezdí napravo, tady zase vlevo. I pneumatyky se musí měnit v létě a v zimě. Což mi přijde jako docela velké plýtvání zdrojema, když Země pláče nad našim drancováním Země. Taky mám docela ráda přírodu. Strašně ráda koukám na televizi na dokumentární filmy. Nejradši mám ty mořské, protože tam jdou vidět ty vlny a já bych někdy docela chtěla jet k moři, ale mamka s taťkou jsou docela chudí, tak jezdíme jenom metrem a rozhodně ne k moři. Tam totiž metro nepostavili, což mi přijde iako docela škoda.

Zlotřilost pokleslého nadra

Chodit do školy je docela pruda. O tom už se vám ani nesní. Sedět hodiny a hodiny v lavici a poslouchat nějaký paviány, který do vás hustěj nesmyslný informace bez reálného využití. Ale kdyby jenom to. I celej kolektiv stojí za hovno. Ty bráci se pořád jenom malujou, chichotaj a bavěj se o klukách. Koho tohle zajímá? Mně říkaj mūra a straněj se mi. Jasně, mám svůj styl, mám svojí osobnost, což oni postrádaj jako fakt ve velkým. Napsat jim prostě přes ty jejich ksichty velký Punk's not Dead!

Pokud byste mě po škole hledali, doma mě nenajdete. Poflakuju se s partou po městě a vymejšíme jak z toho všeho ven. Všichni jenom konzumujou, běhají z práce do práce, dostávaj mizernej plat, za kterej se ani nenažerou. Celá společnost je na hlavu, ale bráci seděj v lavici a malujou se a chichotaj se a o klucích se bavěj. Což mi rozum nebere.

Bavit se s nima o tom nebudu. Jenom by na mě vyvalily ty jejich barevný kukadla a řekly by – kráva blbá. Za krávu já tam nebudu. A tak sedím v lavici, čekám na zvonek jak na opuštěák a leštím si na jeansech svejch sto dvacet osum sichrhajsek.

Taky jsem byla normální. To jako podobná, jako holky ve třídě. Začínala jsem nosit, hned jak mi začly růst prsa, velkéj vejstřih a krátkou sukni. I malovat jsem se začla. Ale moje nejlepší kámoška Jarmila mi vrazila kudlu do zad, tak jsem se od nich odtrhla. Ona totiž Jarmila je pěkná kráva. Proseděly jsme spolu základku a na tuhle debilní zdrávku šly jako bratři v triku. Ale ona si našla Kamilu, největší fuchtlí třídy. Prostě takovou tu, co si patlá mejkap i na budík u postele. Nejdřív jsem se s ní chtěla taky bavit, ale ona je Kamila prostě vadná. Nemyslí nebo co. Věčně se upravuje se zrcátkem v ruce, špulí u toho tak směšně hubu a to i když si třeba jenom obtahuje oční linku. Rozená orálnice, jak říkám, ta ho tam prostě má, i když ho tam nemá. A s takovou se spřáhla Jarmila. Tak jako pozor. Na takovýhle pozor.

Přestala jsem chodit na diskotěky. Co bych tam s těma krávama dělala. Stejně jsem tam nikoho v tu chvíli neměla. A tak jsem vlastně narazila na Sviňáka. On je jako jinak hodnej, ale říká se mu Sviňák, protože to k němu pásne. Když vyrážíme na nějaký koncík, tak vždycky nahodí číro skoro dvoumetrový. Děsivej frajer. Tak jsem si našla novou a daleko lepší partu. Nesedím a nepatlám si na ksicht chemii, ale bavím se o zásadních věcech jako je politika světa, dokonalost anarchie a tak. Po koncíku vždycky všichni vyrazíme počmárat sprejema nějakou vychytávku. Oni to sice dělaj spíš kluci a my s holkama čekáme za rohem, ale i tak je to docela vzrušo.

Vlohy strany Strana

Nechtěli jsme to. Nejsme sice žádní pederasti, ale nechtěli jsme to. Předseda strany se po bengálu v Evropském parlamentu vykoupil z vazby penězi z členských příspěvků. Takže v kase je sucho a za řečnický pult si zase stoupl předseda a spřádá ty své konspirace. Opakovat se mu majstrštyk z Brusele nechce, chce být původní, nutně originální. Proto vymyslel, že zažehne plamen revoluce prostým nebytím. Čtrnáctidenní pobyt za mřížemi mu prý dal dostatek prostoru pro promýšlení strategie a ta zní, že žádnou strategii nepotřebuje. S prázdnou kasou, že prý může zahájit pouze a jenom politický směr Dalajlamy. Veskrze pozitivistický směr, nutno dodat. Takže dle všeho končí boj o koryto.

Strana Strana se tímto oddává meditaci. Ale předseda je parchant této doby, trpělivosti má tak do náprstku.

Antikvářovo pojednání o...svým způsobem nezaslouženém trestu Dona

Giovanniho ze stejnojmenné Mozartovy opery. Ano, byl to sice svůdník, kterému nebyla žádná sukně svatá a také žádnou nenechal na pokoji. Ale nechápu to zbytečné rozhořčení nad něčím tak přirozeným a normálním jako je svůdcovství a naopak ženy si přece o něco takového přímo svoji vyzývavostí říkají a téměř každá vyhlíží ze svého balkónu nějakého Dona Giovanniho. Jen se prosím pěkně porozhédneme po ulicích a z téměř každé ženy vás z jejího vlnění a kroucení ovane výzva - vem si mě a tak se tedy není čemu divit, když se někdy konečně najde muž, který tu výzvu vezme vážně a pustí se do práce, přičemž samozřejmě tu a tam musí dojít na nějakou tu slzu a nějaké to rozvrácené manželství....

Soutěž...

O načatou pudřenku.

Kdo ji načal se neví. Ale zjišťuje se.

Je tu možnost, a ta možnost tu je, že pudřenka patřila nějaké celebritě.

Třeba Jarmile z článku o kus vejš.

Jako je v časopisu, to už něco znamená.

Taky by mohla bejt soutěž o milion, ale ten my nemáme. Nejsme žádný Rhianny. Zatím, že.

Jako sexu zdar. Jo a otázka vlastně.

Odpovězte v antikvariátu na kase obsluze, zač je toho loket.

LITERÁRNĚ KRITICKÁ STUDIE-NABOKOV A JEHO LOLOLITA-autor dr.Hubert Hubert - úryvek ze soukromého deníku

8. 12. 2012 - osud mne potrestal v několika ohledech a jedním z největších zel je moje jméno. Kdybych vám měl vylíčit kolik trapných a směšných situací mi již způsobilo musel bych se zde pustit spíše než do krátké literární studie do rozsáhlé analýzy lidské nízkosti a odpudivé podlosti. Ach těch nepočítaných narážek, jimiž mne již v dětství častovali moji zdravější spolužáci, ach těch pozdvižených obočí a utajených úsměvů, s nimiž jsem se musel setkávat téměř kdykoli při jeho vyslovení. Aby toho nebylo málo a abych si patrně uvědomil jaká kloaka je ten svět, obdarovala mne příroda trpasličím vzrůstem a tady se opět uplatnila lidská podlost ve své plné síle a kráse. Věřte mi, že trpasličí rozměry vám dají nahlédnout do světa tak, jak se to normálně utvářenému jedinci nikdy nemůže stát, nikdy, to mi věřte... a snad nejvíce se to postižení projevilo při mém obcování s pohlavností a jak jinak se ženami a vpravdě bylo to obcování zlé a plné nenávisti, nenávisti zejména mé, neboť se mi od nich ve většině případů dostalo pouze utajeného posměchu anebo té opičí mateřské lásky těžce zakrývající znechucení z pohledu na takovou stvůru. Ale také my trpaslíci jsme normální v mnoha ohledech a náš pohlavní pud přerůstá naší malostí měrou mnohonásobnou a také ne jeden trpasličí úd mohl by vzbudit v nejedné sprše zaslouženou závist, leč jeho velikost spojená s malým tělem je vždy spíše směšná než vzrušující... i když našly se ženy, kterým takové spojení malosti s velikostí vyhovovalo měrou téměř nezměřitelnou... a TEĎ mne muselo potkat právě to, co se nemělo nikdy stát a nevděčím tomu nikomu jinému než Nabokovovi.

ÚPLNĚ jsem zapoměl na své představení. Tak tedy dovozte, abych tu nepředloženost napravil - jmenuji se Hubert Hubert, jsem padesáte let stár a hlavním předmětem mého zájmu je kromě mnoha zlomyslností, jež vyvádím svým bližním, literární věda, neboť jsem svým naturelem a vzděláním literárním vědcem a kritikem a právě při práci nad antologií věnované ruským emigrantským autorům dvacátého století jsem se po ukončení práce nad románem Ivana Bunina ŽIVOT Alexeje Arseněva dostal k Lolitě. Lolita, Lolita, již na tebe nikdy nemohu zapomenout a jsem plný tvého jména Lo, které se tiše a něžně rozevívá do zvlhlé zaokrouhlenosti růžové mušle, Li, v němž se ozývá milencin vzdech hebce se snášející z výše renesančního balkónu do usilovně stoupajících uší milence šplhajícího popínavým porostem vzhůru ke své vytoužené hvězdě a bohužel je v tvém jméně ještě ono tvrdé, závěrečné Ta, které mne neúprosně posílá tam, odkud jsem vyšel při vyslovení tvého přenádherného jména, tam, do bezedné tůně a tmy mých divokých a nespoutaných fantazií odsouzených k vířivé proměnlivosti a zásadní neuskutečnitelnosti, Ach jediná zaručená neproměnná vši té svůdné proměnlivosti. Úvodní strana Nabokovovy přeměle literární konstrukce vzbudila ve mně touhy dosud nepoznané a naprosto zničující, neboť mohl-li jsem se kdy kochat pomyšlením na uskutečnění nějaké pletky s urostlou krasavicí, zde, při vyslovení kouzelného jména Lolitčina, proměňovalo se vše v naprosto divoké fantazmagorie. Chtěl bych se stát plyšovou trpasličí hračkou, či rovnou sedmi kreslenými trpaslíky v dětské knize opomenutě spočívající na polici knihovničky, kam ji před lety roztržitě položila moje vysněná Lolita, které již není jedenáct, ale včera oslavila v kruhu svých nejbližších své čtrnácté narozeniny a dostala

